

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 162

CLEVELAND 3, O., MONDAY MORNING, JULY 12, 1943

LETO XLVI. — VOL. XLVI.

Zavezniki so zasedli 100 milj Sicilije Pri okupaciji niso izgubili zavezniki prav nobene ladje

Gl. stan zaveznikov v Severni Afriki, v nedeljo, 11. julija.—Zavezniki so se izvedle okupacijo na Sicilijo, so se izkrcali na 100 milj dolgem obrežju južnovzhodne Sicilije. V teku treh ur so zlomili ves sovražni odpor in 90 minut zatem so začeli prodirati v notranjost otoka pod zaščito močne zračne armade. Tako je poročal glavni stan generala Eisenhowerja sinoči.

Ameriško-angleški napad na sicilijsko obrežje je bil izvršen brez vsake izgube v ladjevju. Brodovje, ki je vozilo vojaštvo in municijo preko morja do Sicilije, ni spotoma naletelo niti na eno podmornico ali na kake zračne napade.

Zavezniki so se izkrcali na južnovzhodnem obrežju Sicilije, prodirajo zdaj proti severu, najbrže z namenom, da odrežejo otok od italijanske celine ter tako preprečijo na otok vsako dobavo vojaštva ali potrebščin. Ob šestih zjutraj v soboto so zavezniki strli že vsak odpor sovražnika in izkrcavanje čet je bila gotova stvar. Prva invazijska armada je zadelala na obrežju v Siciliji ob treh zjutraj v soboto. Bojno brodogradnišvo šestih Združenih narodov, ki se je raztegnilo na milje daleč preko Sredozemskega morja, je naravnalo žrela svojih topov na obrežje in oddalo prvo strahovito salvo na italijansko-nemške utrdbe na obrežju.

Ob 7:30 so začele zaveznikiške čete prodirati v notranjost otoka in topniške baterije so premestili iz ladij na obrežje. Dočim so čete na obrežju planile z vso silo na sovražnika, so prihajale na obrežje vedno nove čete, truki, tanki, potrebščine in municija, kar so pripeljale angleške in ameriške ladje.

Nek avijatičar, ki se je vrnil v Afriko z napada, pripoveduje, da je bila prva salva bojnih ladij na Sicilijo podobna nenadnemu izbruhu ognjenika.

Sredozemsko morje od afriškega obrežja pa do Sicilije je natrpano ladij vsake vrste. Vse izgleda, kot da je osiška zračna armada popolnoma paralizirana.

Napad na obrežje Sicilije, naglo izkrcavanje motornih vozil in topništva na obrežje, da soditi na sledečo strategijo zaveznikov: Zaveznikiške čete bodo prodirale severno ob vzhodnem obrežju Sicilije proti velikim pristaniščem Syracuse, Catania in končno Messina. Slednje leži samo nekaj milj od obrežja Italije preko mesinske morske ožine. Od Syracuse do Messine vodi 90 milj dolga, jako dobra cesta. Ta pogon zaveznikov ob obrežju proti severu bi popolnoma izločil Sicilijo od Italije in preprečil vsako dobavo orožja otoški posadki, kar bi dovedlo do hitrejša okupacije vsega otoka.

Osiške radijske postaje so pripovedovale svojim narodom samo površno sliko o bojih na Siciliji in še to tako zmedeno, da ljudje prav za prav ne vedo, kaj se je zgodilo. Rimski radio je svaril: "Predvsem—nobene razburjenja." Radio je poročal samo, da "je sovražnik napadel z veliko silo in da so boji vroči."

Zavezniki ne poročajo, na kako velik odpor so naleteli, ampak zagotavljajo, da je bilo izkrcanih preko dneva na Sicilijo izdatno število čet in bojne opreme. Nek avijatičar poroča, da je videl ameriške čete, ki so skakale na obrežje in da niso imele proti sebi nikakega sovražnega ognja. Depeshe iz Alžira trdijo, da so bile izgube zaveznikov pri okupaciji obrežja jako neznatne.

Rimski radio je trdil, da so se spustili za osiško linijo na Siciliji na tla ameriških in angleških parašutarjev ter da so jako dobro opremljeni. Toda zavezniki ne poročajo, če so spustili za sovražno linijo parašutarje.

Zaveznikiški glavni stan poroča, da so se zaveznikiške čete izkrcale na 100 milj dolgem obrežju na Siciliji. Poleg ameriških in angleških ladij so pomagale pri invaziji indske, holandske, poljske in grške ladje. Vsega skupaj je bilo na delu do 2,000 zaveznikiških ladij vseh velikosti. Takega brodogradnišva skupaj še ni videla zgodovina.

V tem, ko so se čete izkrcavale na obrežje, je na stotine zaveznikiških bombnikov poletavalo nad obrežjem, da so krili invazijo ter bombardirali tistih nekaj letališč, ki jih ima osišče še na razpolago.

Ameriške, angleške in kanadske čete, ki so se izkrcale na Siciliji, so prejele svoj ognjeni krst že v Libiji in Tuniziji, torej so že utrjene v boju. Kot mačke so plezali vojniki preko skal in čeri na obrežju ter potem planili naprej, da zasedejo pozicije.

Radio iz Alžira, ki je v nemškem jeziku opisoval napredovanje invazije, je tudi omenil, da se nahajajo pri invazijskih četah ameriški marinci.

Zaveznikiško brodogradnišvo je v velikem številu na Sredozemskem morju, garantira, da bo dobavna linija okupacijskim četam poslovala brezhibno.

Dočim ima angleško brodogradnišvo nalogo, da prevaža čete iz Afrike na Sicilijo in da skrbi za prevoz potrebščin čez morje, pa je dal general Eisenhower priliko ameriškim, angleškim in kanadskim veteranom, da doprinesejo svoj delež pri okupaciji Sicilije.

Osiške je gotovo presenetila vest, da so bile pri okupaciji Sicilije tudi kanadske čete, o katerih ni bilo dozdaj znanega drugega, kot da se nahajajo v Angliji. V zadnjih 24 urah so dospeli iz Anglije nove kanadske čete v Afriko.

Neuradno se sodi, da imajo Italijani in Nemci na Siciliji do 400,000 mož. Nemška propaganda je celo zatrjeva-

la, da brani Sicilijo 450,000 mož in 4,000 letal.

Zdaj se doznava, da je general Eisenhower še sredi junija zaupal časnikarskim poročevalcem, da bo šel na Sicilijo v soboto 10. julija, tudi če bi pri tem dobil "krav nos." Da so znali poročevalci to zaupno tajnost dobro držati, vidimo iz tega, ker ni niti najmanjša sumnja o invaziji prišla v svet.

Zaveznikiški voditelji svarijo pred prevelikim optimizmom. Dasi se je posrečila invazija na Sicilijo, pa se bo šele v nekaj dneh videlo, kako močno obrambo imajo Italijani in Nemci na otoku. Morda bo vzelo nekaj tednov, predno bo okupacija Sicilije kompletna, morda pa tudi nekaj mesecev.

Nekateri mislijo, da Hitler ni poslal dosti vojaštva na Sicilijo, ampak da ima glavne sile severno od Rima, da bo varoval italijansko industrijo v severni Italiji.

Najnovejša poročila iz Afrike javljajo, da so zasedli zavezniki na Siciliji že tri letališča in sicer s pomočjo ameriških parašutarjev in angleških jadralnikov. Amerikanci so pograbil dvojje letališče, Angleži pa eno.

Zavezniki pričakujejo vsak čas spoprijema z branitelji otoka. Nemci in Italijani najbrže čakajo, da bodo videli, kam namerava udariti glavna okupacijska armada, predno se bodo organizirali za obrambo.

Amerikanci so naleteli na skupino tankov pri Gela, toda so jih naglo zapodili v beg.

Zadnja poročila javljajo, da so prišli ameriški parašutarji na Sicilijo kakor tri ure prej, predno so se začele čete izkrcavati. Angleška letala so pa pripeljala na otok čete v jadralnikih. Angleži so se spustili z letal na vzhodnem delu otoka, Amerikanci pa na zahodnem. Parašutarji so kmalu dobili zvezos četami, ki so se izkrcale na obrežju.

Zopet en Slovenec žrtev vojne

Joseph in Angela Pozelnik sta dobila v petek ponoči od mornariškega poveljstva brzojavko, da je bil njun sin Joseph Frank ubit nekje na Pacifiku. Globoko je pretresla ta vest starše in vse sorodnike, pa tudi številne prijatelje Pozelnikov družin, ki globoko sočustvujejo s težko prizadeto družino.

Joseph Frank Pozelnik, ki je padel slavne smrti za domovino, je služil pri mornarici in sicer je imel šaržo mornarja 2. razreda. K mornarici se je vpisal šele 11. septembra 1942. Štiri mesece je potoval v Northwestern univerzo, kjer se je učil radijske službe. Star je bil komaj 19 let. Rojen je bil v Clevelandu in je najprej potoval v farno šolo sv. Vida, potem pa v Cathedral Latin višjo šolo. Bil je član dru-

štva France Prešeren št. 17 Slovenske dobrodelne zveze.

Poleg potrjenih staršev zapuščata brata Edwarda in sestro Angelino Josephine ter številne sorodnike.

Pozelnikova družina je zelo poznana v Clevelandu. Mr. Pozelnik je dolgo časa vodil kegljišče v Lauschetovem poslopju, potem je imel kegljišče na 103. cesti in St. Clair Ave. Pred nekaj leti je pa kupil hišo na 15721 Waterloo Rd., katero je vso preuredil in tam postavil moderno kegljišče in gostilno.

S težko prizadeto družino iskreno sočustvujemo vsi, ki jo poznamo in ki smo poznali vrlega mladeniča, ki je dal svoje mlado življenje za demokracijo. Slava njegovemu spominu!

Invazija na Sicilijo pomeni zadnji korak za popolen poraz Italije in Nemčije, pravi F. D. R.

Washington. — Predsednik sestva širom Italije. Roosevelt je izjavil vesoljnemu svetu, da pomeni invazija Sicilije končni korak zaveznikov za popolno poraz nacizma in fašizma. "Mislim," je rekel predsednik, "da se zdaj lahko reče, da je to začetek konca."

Predsednik je tudi namignil, da bodo nemške bojne sile, ki se nahajajo v Franciji, napadene tako preko Rokarskega preliva iz Anglije, kot iz Sredozemlja.

Iz Bele hiše je bila odposlana tudi posebna poslanica v Vatikan na papeža Pija XII., v kateri je predsednik Roosevelt zagotavljal poglavarja katoliške Cerkve, da bodo okupatorske čete upoštevale nevtralen status Vatikanske države, kot papeška po-

V poslanici papežu je Mr. Roosevelt naznanil, da so prišle zaveznikiške čete na Sicilijo, da izbrejijo iz Italije fašizem in vse njegove nesrečne simbole, da poženo naziške tlačitelje, ki so se ugnedili na njenem ozemlju.

V petek večer je bil v Beli hiši vladni banket v počast francoskemu generalu Giraudu. Okrog desetih zvečer je dobil predsednik Roosevelt obvestilo o napadu na Sicilijo. Nikomur ni o tem črnil niti besedice. Ko je pa okrog desetih vstal, da bi spregovoril napitnico, je slovesno izjavil proti gostom: "Pravkar sem dobil sporočilo o prvem napadu na spodnji del telesa Evropske."

V Afriki so se gostili z makaroni radi zmage

Alžir, 10. jul. — V vseh prodajalnah v Alžiru je danes zmanjkalo makaronov. Hišne gospodinjice so takoj, ko so zvedele, da so se zaveznikiške čete izkrcale na Sicilijo, vdrle v prodajalne in pokupile vse makarone. Po vsej Severni Afriki so bile danes pojedine z makaroni v proslavo invazije na Sicilijo.

Poslan je v ječo, ker je pomagal nacijem

New York. — Federalni sodnik Deaver je obsodil na šest let ječe in \$4,000 globe dr. Ferdinanda Kertessa, rojenega v Nemčiji in naturaliziranega ameriškega državljana. Spoznan je bil krivim, da je pošiljal za nemški vojni stroj platino.

—o—

Seja demokratov

Slovenski demokratiški klub v Euclidu ima jutri večer važno sejo ob osmih zvečer v navadnih prostorih. Vabljeni so vsi člani in njih prijatelji. Obljuba dolg dela in po seji bo ta dolg izbrisan.

V sredo bo važna seja

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ bo imelo v sredo večer v navadnih prostorih važno sejo, na kateri bodo prečitali tudi 6 mesečni računi.

Izpred vojaškega sodišča v Ljubljani

(Posneto iz Bazovice, št. 68 z Tomca Valentina spoznalo za dne 29. maja 1943.)

Vojaško vojno sodišče vrhovnega poveljstva oboroženih sil Slovenije-Dalmacija, odtok v Ljubljani, je izreklo naslednjo sodbo v zadevi proti:

Tomcu Valentinu, sinu Francu in Frančiške Gregorič, rojenemu v Podložu 7. febr. 1916, tam bivajočemu, nahajajočemu se v zaporu. Obtožen je bil: zločina, ker je od junja 1942 bil član prevratne družbe Osvobodilne fronte in je pripadal vojaški organizaciji te družbe; zločina, ker je v omenjenih okoliščinah posedoval in nosil orožje brez dovoljenja.

Iz teh razlogov je sodišče

Ruski gerilci so ubili 31,000 nacijev

London. — Radio iz Moskve je kvotiral glasilo ruske armade, Rdečo zvezdo, ki je pisala, da so ruski gerilci ubili v zadnjih petih mesecih več kot 31,000 nacijev. V istem času so pa gerilci iztirili 238 nemških vlakov.

Kupujte vojne znamke!

Tedenski koledar za racioniranje

KONZERVE—Plave znamke N, P in Q so veljavne do 7. avgusta.

MESO, sirovo maslo, itd.—Rdeče znamke P, Q in R so veljavne zdaj. S bo veljavna od 18. julija; vse so veljavne do 31. julija.

KAVA—Znamka št. 21 je veljavna do 21. julija.

SLADKOR—Znamka št. 13 je veljavna do 15. avgusta.

Znamki 15 in 16, ki kupita vsaka pet funtov sladkorja za prezerviranje, sta veljavni do 31. oktobra. Kdor bi potreboval več sladkorja za prezerviranje, mora napraviti prošnjo pri svojem odoru za racioniranje.

ČEVLJI—Znamka št. 18 je veljavna do 31. oktobra.

GAZOLIN—Znamka št. 6 iz knjige A je veljavna do 21. julija. Prošnje za nove knjige A je treba napraviti zdaj.

KOLESA—Knjige A morajo dati pregledati kolesa do 30. septembra; B do 31. oktobra, C do 31. avgusta.

BOJNA FRONTA

STIMSON — Ameriški vojni tajnik Stimson je došel večeraj z letalom v London. Vojaški izvedenci pripisujejo njegovemu obisku veliko važnost. Posvetoval se bo z vojaškimi in civilnimi oblastni in obiskal bo ameriške čete po Angliji, ki so namenjene za invazijo Evrope.

RUSIJA — Rusi poročajo danes zjutraj, da so v nedeljo strli napad 400 nemških tankov na severni točki nemške ofenzive. Rusi izjavljajo, da so ustavili vse prodiranje nemške armade, in da je bila Hitlerjeva ofenziva popolnoma fiasco.

PACIFIK — Japonsko letalsko bazo Munda zaveznikiški bombniki obstreljujejo noč in dan. Čete, ki so se izkrcale na Novi Georgiji, se od vseh strani bližajo Mundi ter se pripravljajo za naskok nanjo.

Važna obletnica

Danes je ravno 54 let, kar je dospela v Ameriko iz slavnega Žužemberka Mrs. Terezija Jakšič, pozneje Kmet. S seboj je prinesla prvorojenca, danes splošno poznane Franka M. Jakšiča. On je bil edini Jakšičeve družine, ki je bil rojen v starem kraju. Po zadnji operaciji se je Mrs. Kmet zdravej precej izboljšala. Številni prijatelji ji želijo še mnogo srečnih let v krogu svojih dobrih otrok.

Zaveznikiška zračna sila je udarila z vso močjo na francosko obal

London. — Na stotine ameriških in angleških letal, med temi močne formacije ameriških zračnih trdnjav, je vsulo v soboto cele tone razstreljivih snovi na štiri velika nemška letališča v Franciji v istem razmahu, kot je zaveznikiška zračna sila razbijala Scilijo pred invazijo.

Ameriške zračne trdnjave so razbijale letališča blizu Havre in Abbeville ob francoskem obrežju, dočim so angleški bombniki vspalili bombe na letališča pri Maupertusu pri Cherbourgu in St. Omer v severni Franciji.

Ta štiri nemška glavna letališča so postavljena na 250 milj dolgi obalni fronti, katero je Hitler utrldil proti invaziji in katero imenujejo "Hitlerjev atlantski zid."

Amerikanci so imeli na listi tudi letališče Le Bourget pri Parizu, kjer je pristal Lindbergh, ko je preletel Atlantik. Toda gosta megla je zakrivala tarčo in raje, kot bi metali bombe v slepo na francosko prebivalstvo, so se ameriški avijatičarji vrnili nazaj z bombami.

Važna seja

Utrti večer bo imela podružnica št. 18 SZZ izredno važno sejo, na katero so vabljeni vse člani.

NOVI GROBOVI

Gertrude Sajovic

Včeraj zjutraj je umrla v University bolnišnici devet mesecev stara Gertrude Sajovic. Tukaj zapuščata starše Antonio, roj. Avsec in Pvt. Joseph, ki se nahajata v taborišču Shelby, Miss. Družina stanuje na 705 E. 160. St. Bila je članica mladinskega oddelka društva sv. Helene, št. 193 KSKJ. Pogreb bo v sredo zjutraj ob desetih iz Svetkovega pogrebnege zavoda, 478 E. 152. St. v cerkev Marije Vnebovzete in na Kalvarijo. Naše sožalje prizadeti družini.

Terezija Milič

Ob 2:45 v soboto zjutraj je umrla v Charity bolnišnici Terezija Milič roj. Hozijan, prvič poročena Zolgas, stara 54 let in stanujoča na 3806 Trumbull Ct., blizu Broadway in 37. St. Pri nočnem delu se je zgrudila, zadeta od možganske kapi in nekaj ur zatem umrla. Doma je bila iz Črešnjevca v Prekmurju in je bila v Ameriki od leta 1912. Tukaj zapuščata soproga Jefto Milič in pet sinov; iz prvega zakona so: Martin, Joseph, Steve in Anthony, iz drugega pa Richard. V Clevelandu zapuščata tudi brata Štefana in tri vnuke. Pogreb bo v torek zjutraj ob 9:30 iz hiše žalosti na Kalvarijo pod vodstvom Grdinovega pogrebnege zavoda.

Naši
vojaki

Mr. in Mrs. Joseph Jakšič iz 1414 E. 53. St. sta dobila od sina Edwarda vest, da je bil povišan v korporala, ki služi pri mornarici. Zelo vesel bo, če se ga prijatelji ob priliki spomnijo s kakor kartico. Njegov naslov je: Pvt. John Sodec, Battery "C," 774th Bn. Camp Beale, Calif.

John Sodec, sin Mrs. Margaret Sodec iz 1134 E. 168. St. Pripo-roča se jim ob priliki za kako kartico. Njegov naslov je: Pvt. John Sodec, Battery "C," 774th Bn. Camp Beale, Calif.

Mornar Joseph Steven Komat, ki je prej živel na 1160 Norwood Rd., je došel v petek domov na dopust za 15 dni. En teden bo ostal na 1274 E. 59. St., kjer ga prijatelji lahko obiščejo, en teden bo pa na obisku v West Virginiji.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pošilja pozdrave in znanec pošilja pozdrave

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVO, Editor

Henderson 0628

Cleveland 3, Ohio.

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 83

No. 162 Mon., July 12, 1943

Seznamimo se s fakti
o ruskem režimu

IV.

Pričakovali smo, da nam bo podal Wendell Willkie pravo sliko o Rusiji. Šel je tje, da se na lastne oči prepriča, kako je tam. Toda ko smo odprli njegovo knjigo, kaj smo zagledali na prvi strani? Da si je izbral za kašipota po Rusiji Josepha Barnesja, moža, naj bo že kakršne zmožnosti že hoče, katerega smatrajo kritiki Stalinskega režima kot najbolj zvitiga zagovornika Sovjetske Unije v Zed. državah. Mr. Willkie naj bi si bil vsaj izbral za spremstvo osebo, ki niti ne zagovarja, niti ne kritizira diktaturo, ako je hotel biti v svojem poročilu objektivni.

Mr. Willkie je videl v Rusiji z žico ograjena koncentracijska taborišča v raznih mestih in je o tem pisal v Reader's Digest-u. Ta opis koncentracijskih taborišč je pa na nepojasnjen način izginil iz Mr. Willkieve knjige. Ali je imel pri tem morda svoje prste Joe Barnes, "ta perfektni potni tovariš," ki "je bil v veliko pomoč" pri gradivu za knjigo? Ali se je Mr. Willkie sam odločil, naj pozabimo na to važno informacijo?

Kako važna stvar je to, bomo razumeli, ako beležimo, da je po sodbi poznavalcev razmer najmanj 10,000,000 oseb, ki žive, ali boljše rečeno — umirajo ob trdem delu v koncentracijskih taboriščih po Sovjetski Uniji. Deset milijono slabo hranjenih, slabo oblečenih, trpečih in zaničevanih sužnjev — to je temelj takozvane "ekonomske demokracije".

Žalostno je, da je mnogo Amerincev, ki ne verjamejo v komunizem, pa se obnašajo, kot bi verovali. Igrajo se z njim, samo da bi bili "na levi," igrajo se s smrtjo, uničevanjem, opustošenjem — civilno vojno, ki naj prinese, ne odpravi, suženjstvo.

Kdor je faktično izbral besede za Willkievo knjigo ne vemo, toda poglavja o Rusiji se čitajo, kot bi jih pisala dva uma, — eden, ki hoče citirati samo komunistični katekizem in drugi, previdno, če ne naivno, opazuje fakta.

Na strani 53 čitamo: "Malo je oseb v Rusiji danes, katerih situacija ni vsaj tako dobra ali celo boljša, kot je bila njih staršev pred revolucijo." To se sliši tako, kot bi kak "sopotnik" citiral katekizem. Saj ni mogel biti Mr. Willkie, ki je opazil ta fakta, ker Mr. Willkie ni nikdar videl Rusije pred revolucijo. In kar je videl, pove z lastnimi besedami: "... skoro nobene obleke ... ženske in otroci nabirajo suhljad po 50 milj naokrog, da imajo nekaj gorkote proti mrazu ... mnogo najpotrebnejših zdravil ni ... otroci delajo v mnogih tovarnah po 65 ur na teden ... edina hrana, ki se jo more kupiti na trgu je črn kruh in krompir, po nezasišanih cenah ..."

Na ljudi, ki instinktivno ne razločujejo kaj je resnica o Rusiji, se v teh kritičnih časih ne moremo zanesti.

Splošno je znano vsem, ki hočejo to priznati, da ima Stalin dvojne inozemske politiki. Eno vodi njegov diplomatski zbor, drugo njegovi tajni agenti, ki sede v izvršnem odboru vsake inozemske komunistične stranke. Prva je potrebna diplomatska fasada, v drugi govori Stalin svojo lastno govorico o "svetovni revoluciji," "revolvi v kolonijah," "konec kapitalizma," strmolgaljenje "imperializma" (v katerem so mišljene v prvi vrsti Anglija in Zed. države) in drugi projekti, ki se toliko nanašajo na Atlantski čarter, kot v zemljo skrita mina napram vojaku, ki prodira naprej.

Stalin govori svoj jezik tudi v svojih knjigah in v svojih glavnih govorih pri vsaki glavni seji ruske komunistične stranke. Toda naši livarji javnega mnenja, ki so se zaljubili v Stalina in ki verjamejo v Stalinovo ljubezen do "demokracije," so očitno prezrli te knjige in te govore. Iste napeke delajo, kot jih je premier Chamberlain. Hitler je v svoji knjigi "Mein Kampf" razložil Chamberlainu prav to, kar je nameraval razložiti, toda Chamberlainu se je zdelo to branje tako mučno, da je rajši taval v ugrabitvah.

Stalinovi "problemi leninizma" so tako izraziti kot v Mein Kampf-u. On razlaga, da zmaga njegovega režima v Rusiji ni zadostna, ampak je samo preludija za slične zmage v vseh drugih deželah. Revolucija v Rusiji je samo predigra za "svetovno revolucijo." Ta knjiga je bila tiskana v Rusiji v 4,000,000 izvodih. Vsa mladina jo je morala študirati, vsak komunist jo mora natančno poznati. Bila je prevedena v vse važnejše svetovne jezike za kašipot komunističnim strankam drugod. Danes je naprodaj v knjigarni Daily Worker-ja v New Yorku. Njene nauke so izvajali v vsakem delu ozemlja, katerega je Stalin zasedel.

Na Poljskem, na primer, so prišedši komunisti, "da bi dosegli hitrejšo zmago," pobili ali pozapri vse demokratske ali social-demokratske delavske voditelje ter odpeljali v koncentracijska taborišča v Sibirijo od 1,500,000 do 2,000,000 oseb. Od teh jih je dozdaj poginilo od lakote in boleznih nad 400,000.

Te številke so bile vzete iz uradne izjave poljskega premijera Sikorskija, ki je to trikrat ponovno zatrdil in pa po izjavi škofa Gawlina, ki jih je objavil potom Narodne katoliške dobrodelne konference.

(Dalje prihodnjič.)

BARAGA GA NI MARAL

P. Bernard OFM

(Nadaljevanje)

Pondeljek je napočil in je bil dosti čeden, čeprav hladan, skoraj preveč hladan. Da je le sone, bo že počasi ogrelo zemljo in ozračje. Z vsem zaupanjem v prijetno vožnjo in vse, kar spada zraven, sva se spravila z Janezom na pot. Most čez Black River pri Greenwoodu je kazal resne posledice povodnji, ki je šla preko njega prejšnji večer, vendar se je dalo s primerno previdnostjo preiti. Zavila sva proti severu in potem proti vzhodu po cesti, ki vodi skozi Owen in dalje. Ko dospela v Owen, se nama je nudil nepričakovan prizor. Tik pred vajo je bila cesta zaprta in vse naokoli je stalo polno avtomobilov, ki so hoteli skozi vas, pa niso mogli. Ljudje so hodili sem in tja in se menili, kaj bi in kako bi. Tudi midva sva začela poizvedovati, kje bi se dalo priti čez, pa nisva mogla dobiti nobene prave informacije. Kolikor so ljudje vedeli, je bil več ali manj ves Wisconsin v tej okolici prerezan na dvojce — ceste čez Black River vse razdrtje, mostovi podrti ali vsaj nevarno podminirani. Kako dolgo utegne vzeti, da se kje v bližini napravi prehod za avtomobile, ni nihče vedel.

Ali bo le res treba ostati teh dobrih dvesto milj daleč od L'Ansa, ko se bo tam gori vršila Baragova slavnost? Ali bo le res treba zapisati v zgodovino: Baraga ga ni maral ... ? Začel sem se vdati — že drugi dan v dveh dneh — in se pripravljati za novo žrtev.

Janez pa ni tako brž odnehal. Namesto da bi pozneje, tam okoli Wausaue, zavila proti severu — zakaj pa ne bi zavila že sedaj in nekje višje gori poiskala prehod čez vodo? Tako je svetloval in jaz sem seveda priklimal. Janez je še dejal: Ako se bo treba vrniti, imava še dosti časa ...

Poskušava torej po poljskih cestah ob reki navzgor, ki so bile dosti dobre, toda izhoda ni sodele. Spet in spet se je bilo treba vrniti in znova poskušati. Naletela sva na dobro cesto, vsaj na videz je bila dobra, ki bi naju imela vzeti prav tja gor do Medforda, potem bi menda že dobila kako priliko za zavoj proti vzhodu. Z velikim pogumom je tekla kara svojo pot in tudi nama je raslo upanje. Kar naenkrat, v majhni dolinici, je bila pot pred nama pretrgana z globokim in širokim jarkom — zopet sled velike povodnji. Morala sva obrniti in — izgubila sva upanje ...

Če sva koga kaj vprašala, je samo z rameni zmigaval in komaj kaj odgovarjal. Jaz sem pa videl vsepovsod velik napis: Baraga ga ni maral ...

Vračala sva se po istih potih nazaj in znova videla vsepovsod iste sledi povodnji. Podrta drevesa, podminirana poslopja, napol porušene mostove, žične ograje do vrha natikane z umazanim listjem. Voda je bila tako visoka, da je drla čez najvišje žice.

Morda sva bila naredila napako, ko sva zavila proti severu. Morda bi se bilo dalo priti čez doli kje okoli Marshfielda — toda zdaj je bilo že prepozno. Precej ur je med tem poteklo in dosti "gasa" sva pokurila med iskanjem. L'Ansa pa ni bil še kar nič bliže ...

Končno se je tudi Janez vdal in s skesanimi obrazi sva navrnila karo nazaj na Willard, kjer zdaj z nekoliko manjšim veseljem preživljamo teden in pišem te vrstice.

Sredi tedna sem bral o povodnji v tukajšnjem časniku: The Clark County Press. Med drugim pravi: It was a terrifying flood, during its brief life, with the waters rising madly

Sunday afternoon at the rate of about a foot per hour. ... The crest came at about 6:30 Monday morning. From that point on the waters receded at the rate of three or four inches per hour. ...

V pondeljek proti večeru so bili prehodi na raznih mestih že upostavljeni, toda — prepozno! Povodenj je bila res zelo kratka, vendar je prišla ravno za tistih par ur, od katerih je bilo odvisno, če dospem v L'Anse ali ne. In prav tiste ure so imele zapisane na svojih čelih usodne besede:

"Baraga ga ni maral ..."
(Jaz imam pa njega še zmeram rad!)

Med povodnjo je tekla potniški vlak skozi Owen proti jugu. Dobri dve milj južno od Owne se je znašel med valovi, ki so bili med tem že omeščali nasip in izpodkopali tračnice. Lokomotiva in trije vozovi so se prevrnili, k sreči so pa vozovi s potniki ostali na tračnicah in ni bilo večje nesreče. Sredi tedna mi je willardski poštni mojster, bivši "profesor" John Lesar, pokazal karto, naslovljeno na Dolores Quast, ki je bila vsa blatna in se je komaj razločil naslov. Tista karta se je vozila z drugo pošto vred na onem vlaku in se šla med potjo kopat v blatne valove ...

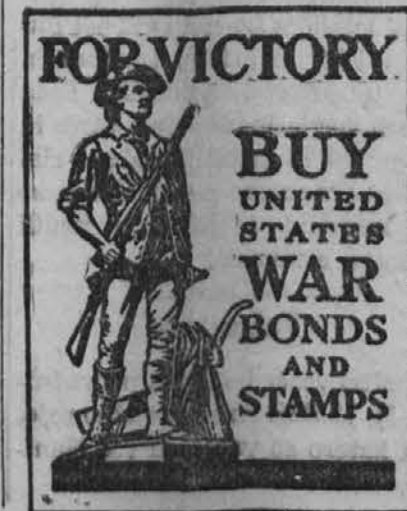
Zdi se, da je vsaj zaenkrat zmanjkalo vode v oblakih, zato je ta teden lep, vsaj dozdaj. (Danes je že petek.) Prvi dnevi so bili hladni, skoraj bi dejal: mrzli, pa se polagoma ogrevajo. Če le ne bo v nedeljo, ko se praznuje "Četrtri," zopet kaj dozorelo gori v oblakih. ...

No in kaj delam te dni na Willardu? Da tudi lenarim, ne bom tajil. Saj je tako lepo tukaj, da moram hočeš nočeš tudi posanjariti ter misliti nazaj in naprej. Pa je tudi dovolj prilike za kako branje in celo pisanje — kakor vidite. Poleg vsega tega pa je prilika za obiske pri naših pridnih farmarjih. Precej sem jih obiskal, nekaj jih menda še bom, če Bog da, ko bo ta klobasa zašpiljena na pisalnem stroju.

Menda bi se spodobilo, da bi omenil vse po vrsti, ki sem jih obiskal, ko sem že nekatere omenil. Ampak bilo bi le predolg in ne bi zanimalo tistih, ki te naselbine ne poznate. Omenim naj le še nekaj splošnih stvari.

Letina kaže tako nekam srednje. Bilo je seveda vse preveč moče in marsikje so morali koruzo in še druge pridelke po dvakrat in celo trikrat polagati v zemljo. Seveda je pa seno izobno "obrodilo." Prav ta teden ga spravljajo pod streho in so zadovoljni. V tukajšnjih časopisih berem in med ljudmi čujem, da se je začelo gibanje za spravljanje sena v silo namesto koruze, ki ne obeta tako dobro. Baje so že poprej delali take poizkuse in so se dobro obnesli. Toda ni lahko delo, ker je treba seno takoj ko je pokošeno spravljati v silo. Treba bo iztuhati kak nov stroj, ki bo delo olajšal. Saj nove potrebe tudi hitro prinesejo s seboj nove iznajdbe.

(Dalje prihodnjič)

Podružnica št. 15 SZZ

Drage mi sestre podružnice št. 15 SZZ; prav vladno vas vabim vse na prihodnjo sejo, ki se bo vršila 13. julija ob osmih zvečer. Na tej seji bomo oddali dve nagradi (dva bonda po \$25). Prav posebno pa ste vabljeni na to sejo matere vojakov in pa matere, ki imate svoje hčere pri vezbalnem krožku (drill team), da se malo več pogovorimo, ker se to tiče prav vsake članice.

Nekaj bo tudi spremembe pri asesmentu in zato bo pa tudi več posmrtnine. V času vojne smo in bogve kaj nas še vse čaka. Mnogo članic se je izrazilo, da bodo društva pustile. Svetujem pa, da naj vsak prej dobro premisli, predno bo pustila društvo, da se ne bo potem kesala.

Vse tiste članice, ki jih ni bilo mogoče osebno obiskati z delnicami, so dobile iste po pošti. Mnogo knjižic je prišlo nazaj radi napačnega naslova. Tiste bi jaz prosila, da storijo svojo dolžnost, da ne bodo vedno ene in iste, kadar je treba kaj pomagati. Le v slogi je moč in napredek. Prav posebno pa opozarjam vse članice, da prineso odrezke od knjižic nazaj, ker 13. julija bomo oddale tista dva bonda na seji. Prosim ne odlašajte, ker točnost dela red.

Mnogo članic je tudi bolnih, a ker nam ne sporočijo, zato tudi ne moremo omeniti njih imen. Vsem bolnim članicam pa želim ljubo zdravje, ki je največje bogastvo na svetu. Po seji bo tudi malo zabave in priigrizka. Pozdrav,

Anna Jakič, predsednica.

JANKO N. ROGELJ,

direktor publicitete.

Akcija JPO-SS ima zaupanje pri narodu

Glavni blagajnik Jugoslovanskega pomožnega odbora, slovenska sekcija, Leo Jurjovec mi poslija poročilo o dohodkih v mesecu juniju. Ni tako slabo, ampak še boljše bi bilo lahko, ako bi se povsod tako zanimali za pomožno akcijo, kakor kaže junijsko poročilo.

No, ni tako slabo, da bi jokali, saj za mesec junij so bili dohodki \$2,242.29, za mesec maj \$2,442.23 in za mesec april \$1,412.14, skupaj za tri mesece \$6,096.66. Narod še mora imeti zaupanje v JPO-SS, da je prispeval v treh mesecih nad šest tisoč dolarjev.

V blagajni JPO-SS je bila dne 30. junija, 1943 že lepa vsota, namreč \$53,337.02. Od tega denarja je bilo istega dne že vložena \$48,655 v ameriške vojne bonde, v pomoč naši novi domovini—Ameriki.

V mesecu juniju je glavni blagajnik sprejel prispevke od sledečih:

Andy Milosovich in prijatelji, Trinidad, Colo., \$5; lokalni odbor št. 1, Joliet, Ill., \$72; Jakob Zadnik, Kenosha, Wis., \$5; lokalni odbor št. 34, Detroit, Mich., \$87.50; John Kaušek, Eveleth, Minn., \$5; podružnica št. 9 SANS, Willock, Pa., \$7.95; lokalni odbor št. 29, Bridgeport-Boydsville, O., \$50; Slovenska ženska zveza, \$800; podružnica št. 44 SANS, Traunik, Mich., \$50; lokalni odbor št. 39, San Francisco, Calif., \$275; lokalni odbor št. 21, Denver, Colo., \$123; lokalni odbor št. 9, Waukegan, Ill., \$250; lokalni odbor št. 17, Rock Springs, Wyo., \$57.82; Waukegan-North Chicago War Chest, \$450, in obresti na banki \$4.02. Skupaj \$2,242.29.

Hvala lepa vsem v imenu glavnega odbora JPO-SS in v imenu vseh onih trpečih in zasužnjenih bratov in sester v domovini, ki bodo dobili pomoč, ko bo vojna končana.

Prvo in častno mesto v prispevkih ima Slovenska ženska

zveza, ki je prispevala \$800. Predsednica Slovenske ženske zveze, Marie Prislund, je neutrudljiva zagovornica naše pomožne akcije, in prav tako tajnica, Slovenske ženske zveze, Josephine Erjavec, ki je podpredsednica JPO-SS.

Naši Slovenci in Slovenke v Waukeganu, Ill., v ameriški Ljubljani, imajo prava in narodno-zavedna slovenska srca. Poslali so vsoto \$250, a poskrbeli so tudi, da je Waukegan-North Chicago War Chest organizacija poslala \$450, torej je bil skupen prispevek iz ameriške Ljubljane \$700.

Iz slovenskega hriba v San Francisco, Cal., so nas tudi pogledali tamkajšnji Slovenci in Slovenke, poslali so \$275. Prav lepo je to, da se nas spominjajo tudi najbolj oddaljene slovenske naselbine na Zapadu.

Tako so bili aktivni lokalni odbori v Denverju, Colo.; Rock Springsu, Wyo.; Detroitu, Mich., in Jolietu, Ill.

A še to: Podružnice Slovenskega ameriškega narodnega sveta tudi prispevajo. Da bi imele kaj dosti posameincev. Vsak dolar je dober. Le še pošljite. Vsak dolar je najprvo v pomoč Ameriki, vložjen v vojne bonde, a ko bo konec vojne, bodo ti ameriški dolarji v pomoč našim bratom in sestram v domovini.

Bratje in sestre v svobodni in prosti Ameriki! Jugoslovanski pomožni odbor, slovenska sekcija, je vredna vašega zaupanja ter istega tudi uživa. Tega ne more nikdo zanikati. Tudi ne more nikdo zanikati, da ne vršimo naše delo pravilno v soglasju z zakoni in predpisi washingtonske vlade.

Glavni odbori desetih slovenskih bratskih in podpornih organizacij v Ameriki, ki imajo zaupanje velike in pretežne večine slovenskega naroda v Ameriki, po svojih zastopnikih vodijo, čuvajo in urejajo to pomožno akcijo. In te zastopnike je slovenski narod v Ameriki izvolil na svojih demokratičnih konvencijah. To niso samopostavljeni zastopniki, ampak pravilno izvoljeni uradniki, ki delas brezplačno vršijo svoja dela v pomožni akciji. Za svoje delo so odgovorni vladi v Washingtonu, D. C., svojim glavnim odborom, kakor tudi vsemu slovenskemu narodu v Ameriki.

Ti prijatelji, ki čitajo to poročilo, vprašaj se, če si že storil svojo narodno dolžnost. Ali si že kaj daroval za JPO-SS? Ni človeško, ni prijateljsko, ni krščansko, ako gledaš samo na to, da je tebi dobro. Tvoja dolžnost je, da pomagaš tudi tvojemu bratu ali sestri v domovini, ki pričakuje tvojo pomoč po končani vojni.

Mrs. Mary Stucin iz Los Angelesa, Cal., se zaveda te narodne dolžnosti. Ze drugi mi je poslala \$10 za reveže v domovini. In če bi vsi Slovenci in Slovenke v Ameriki tako mislili in tako storili, kako lahko bi bilo delo našega odbora!

Narodno zavedna žena, Mrs. Jereb, ki je umrla pred par tedni v Clevelandu, je rekla svoji hčeri pred smrtjo: "Ko umrem, sporočite mojim prijateljem, da naj ne kupujejo rož in cvetja na mojo krsto, ampak naj rajši darujejo za naše reveže v domovini."

In tako se je tudi zgodilo. Lokalni odbor št. 2 v Clevelandu bo dobil te denarne prispevke.

Tako je, kjer je narodna zvest in čut, kjer je usmiljenje in dobra volja. In lažje je dati, kakor pa je m a t i, kajti, kdor daje, ima, da lahko da, kdor jemlje, sprejema pač zato, ker nima. In koliko jih je med nami, ki bi lahko dali, toda ne čutijo, da so del slovenskega naroda, če je potreba kaj dati. Te ljudi bo potreba zbuditi; to je dolžnost vseh tistih, ki se zavedajo usode našega naroda v domovini.

Lepo je, ako ga poprosite, toda dolžnost je, da ga vprašate, če vaše prošnje ne sliši; če pa tudi na vaše vprašanje ne odgovori, potem ga opozorite, da je to nepisani davek, naš narodni davek, katerega je dolžan svojem narodu, ker govori njegov jezik, ker ga živi njegova narodna kri, in ker ne more zatajiti slovenstva s tem, da obreka pomoč trpečim in krvavečim bratom in sestram onkraj morja, ki umirajo na Kalvariji največje narodne nesreče in tragedije v zgodovini Slovencev.

Daj, brat, daj; p o m a g a j sestra!

Oče in sin sta šla z domačim oslom v bližnje mesto. Osel nosil butaro drv, oče in sin sta šla pa peš poleg.

Pa pravi sin: "Oča, noge mi bole; dajte, da sedem na osla, saj nisem težak." Oče posadi na osla in ga zopet požene naprej. Sreča ju kmetica, ki se ustavi in začne: "Vidiš ga, mladenčec, potepina! Sam sedi na oslu, svojega starega očeta pa pust, da si brusi noge v tem praškini Sram te bodi."

Sin ročno skoči z osla in sede nanj. Ni bilo dolgo, ko sreča neka ženica, se ustavi in začne: "Na, ta je pa lepa! stavec, raztezaš svoje kosti na oslu, svojega sina pa pusti, capa za teboj. Da te le sram ni!"

Da bi ustregel ljudem, vzame oče še sina k sebi na osla. Aljo zdaj šele sta naletela, da se ne more. Mimo pride namreč gospod, ki začne: "Takega trpinčev uboge živali pa še svoj živ dan nisem videl! Poleg tega, da nava nositi težko breme, sta še vidva spravila nanj. Tak se mi poberita doli, sicer vam bom naznanil oblastem."

To sem hotel povedati, boste videli, v kakšnem težaku sem bil oni dan jaz. Osel paval sem namreč fizičnega, sem ga gredoč tudi dobro zaval s svojim znojem. Tako je bilo v obraza, da je fizičnega igral v vodi. Toda odnehal sem, ker sem se dobro zavedal, da bom v potu svojega obraza jedel fiziološko, repo in solato, pa ne bom jedel nič, če bo tako naprej.

Pa se zmoti na vrt naš Jank, ki me nekaj časa opazuje, potem se pa ponudi: "Ata, meni motiko, bom jaz nekaj dal s kopal." Na vso moč sem ustrašil te ponudbe, ker sem dobro zavedal, da Jimmy ne odnehal, pa da bo gorje fizičnega, katerega bo on okopal.

Dolgo sva se pričkala in nazadnje se je zgodilo tako, kot sem bil motiko v roke in je Jimmy razsajati z njo tam po njivi. Nisem mogel gledati, tako me sree bolelo. Samo v mislih sem štel fizičnega stebelca. Ali so padla pod motiko in posil sem tihe, pa vroče želje, ali nebo, da bi se Jimmy kaj kmalu naveličal. Sedel sem na klopici in si brisal pot z obraza.

Naenkrat zaslišim sosed, sta se pogovarjali preko fene onkraj naše seči. Prav natančno ko sem razločil besede: "Da je sram ni, dedca debelega! diš, sam lepo sedi na klopi, gi otročiček mora pa fizičnega pavati. Ja, kam je vendar svet prišel. Jaz bi ga dala pr, živino leno!" No, eno mes k mam in na vse grlo se je gos ko pripovedoval, da mu ne pusti delati na vrtu. Na ustrezni ljudem, če moreš.

Sanje

Spisal Ksaver Meško.

Ali sem se spominjal! Že ko smo šli ob grajskem zidu dol proti Dravi, mi je oživel v srcu mi dogodek. Nelep je bil dogodek, težek je bil spomin. Zato sem se trudil, da bi se otreli teh misli in bi mislil kaj drugega, prijetnejšega. Prazno prizadevanje!

Le jasneje in jasneje mi je nastajal tisti dan pred dušo, kakor s strupenimi krempji se mi je zasekaval spomin nanj v reči in mi ga je ranjal, da je rhtelo od sramu, strahu in tesanja.

V prejšnjem poletju, že bolj proti jeseni, sva prišla s Petrom neke nedelje popoldne v rmož. Tudi ob nedeljah so bile tedaj trgovine ves dan odprte, nekatere vsaj. Canjkova je bila vsako nedeljo to sva videla.

Vojakov sva kmalu nakupila. Vojakov pa se nama ni mudilo. Tako sva postopala nekaj časa do mesta in sva zašla tudi dol proti Dravi. Zanimala naju je močna reka, zanimali mlini, posebno pa naju je mikala železnica. Vsakokrat, ko sva šla v mesto ali sva se vračala domov, sva bila vesela, če sva s polja, se nad mestom znatno dvigala, delala doli ob Dravi hiteti vlak. Pred vsemi so nama prijali tovrstni.

Bili so zelo dolgi; vozovi so bili navadno silno raznolični, visoki in nizki, barvani črno, rjavo, tudi belo in rdeče. Prijetna zabava nama je bila, da sva štela, koliko vozov da vleče hudo seveda in težko sopeča lokomotiva. Čim več jih je bilo, s tem večjim spoštovanjem sva strmela v to nama neumljivo tlo. Če sta bili vpreženi dve lokomotivi, je bil užitek za naju tem večji. Da sva se pri šteju čakrat zmotila, in je eden nadel toliko, drugi drugače, je si neraz. A sprla se zaradi takih domot nisva.

A tisto popoldne ni bilo od nikoder nobenega ognjenega kometja z dolgo in težko vprego, lasi sva precej časa postajala čakala ob progi in ob reki. Tedaj je prišla dol iz mesta ruča ljudi. Naravnost proti nam so krenili. Nehote sem pomislil: "Na Hrvatsko gre."

In res sva videla, da so obšli spodaj ob brodu. Brodar, je sedel pred kočjo in bral v veliki knjigi, je vstal, kratko govoril z njimi, nato odprl zavoro broda. Vstopili so in pogledali na klopi.

"Peter, kaj, ko bi se tudi mi peljala na Hrvatsko?"

"Pa se! Čas imava. Denarja imam tudi toliko."

"In takoj spet nazaj?"

"Ne. Bilo bi škoda denarja. Malo si ogledava hrvatsko zemljo. Saj vozi večkrat. In če bi drugace ne prišel na ono stran, da ga pokličeva in pride po nas."

Peter je bil nekoliko starejši od mene. Zato je vedel vse bolj. Zaupal sem vedno in v vsem njegovim besedam.

"Dobro. Hitiva!"

Še sva prišla, preden so odšli ali ob brega.

"Ali tudi čez, fanta?" je prašal brodar, velik, že postar, a še vedno krepak mož.

Menda naju je z motrečimi pogledi. Menda naju je cenil in premišljeval: "Ali pač imava kaj v žepu, da mi plačata?"

"Tudi, gospod," je samozavestno pritrdil Peter. "A kdaj peljete spet nazaj?"

"Kam pa gresta?"

"Na Hrvatsko. Samo malo pogledat, kako je tam!"

"Kako bi naj bilo? Kakor tu, kaj pri nas! Pa čez kake pol ure spet pridita."

"Prideva, gospod."

"Gospoda," sva ga imenovala, ker je stanoval vendar bližje mesta, kjer je sama gospoda

doma. A tudi, da bi se mu prikupila in naju ne bi morda zavrnili, češ, če nimata opravkov na hrvatski zemlji, vaju ne prepeljem.

Vesela sva bila, da naju ni odgnal. Plačala sva vsak štiri krajcarje za tja in nazaj in sva sedla.

Ko je odpel voznik vrvi in se je brod premaknil in zazibal, se mi je srce v prsih pač hudo stisnilo. In ko sem strmela v valove, ki so vrel in se burkali izpod broda ter se penili kakor jezni psi, se me je lotevala neprijetna omamica.

"Kaj bo, če se vrv utrga? Če nas reka z brodom vred odnese proti turški zemlji? Ali če se prevrnemo in popadamo v valove?"

Kar v hipu so mi oživeli v spominu vsi pogovori in vse zle vesti, ki sem jih slišal kdaj doma o nesrečah na tem brodu. Spomnil sem se onih dveh vinskih kupcev, o katerih so pripovedovali, da sta padla v vodo. Preveč denarja sta baje imela s seboj, krivičnega in priglufanega. Da ju je ta potegnili v globlino reke, je šla govorica po deželi. A ko sem gledal močno ograjo okrog in okrog broda, res nisem mogel prav umeti, kako da sta mogla pasti z njega. Ali skozi tla, skozi te debele deske? Menda vendar ne. Brod se je moral pač nevarno nangiti ali se je utrgal. R res, ali ni nekdo celo trdil, da ju je vrgel brodar v vodo? Polakomil se je njih denarja. Ali ta? Ali je bil drug? Morda je tisti zdaj v ječi, ali so ga celo obesili?"

Z veliko radovednostjo in s skrivnim, tesnim strahom sem ogledoval orjaškega, resnega, skoro mračnega prevoznika. Res, bil bi zmožen takega dejanja, se mi je zazdelo.

In one deklice sem se domislil, ki je pred kratkim zdrknila z broda v šumeče, lačne valove. Trdili so sicer, da je sama rada skočila v hladni grob. A kdo bi to verjel? Jaz nisem prav mogel. Kdo se naj sam vrže med zobe tem sikajočim, na vse strani po plenu hlatajočim pošastim?

In kako je bilo z onimi konji, ki so se potopili z vozom vred? Kako je bilo to mogoče? Ali se je pogreznil brod pod njih težo? Ali pa so se morali splasiti in so preokračili ali polomili ograjo in tako šli v svojo pogubo. Če bi mirno stali, menda ne bi bilo posebne nevarnosti. S tem sem se tolažil in si oživljal v srcu slabotni pogum.

Pogum mi je dajala tudi veselost drugih popotnikov. Ti se prav nič niso bali. Glasni so bili in veseli kakor na gostovanju. Govorili so hrvatsko, naglo in prešerno. Posumil sem, da so si privoščili obilno mero zlate in močne naše štajerske kapljice.

In res, brez nepravilne in nesreče smo prispeli na hrvatsko stran.

"Pa pridita čez pol ure!" nama je še enkrat zabijal brodar, ko sva stopila z broda na most.

"Prideva, gospod. Ne greva daleč."

Veseli neznanci so krenili naglo po cesti proti Vinici. Kmalu je utihnil glasni njih pogovor, poizgubil v daljavi veseli njih smeh.

Zložno in počasi, kakor človeka, ki nimata določenega cilja in se jima nikamor ne mudi, sva stopala za njimi.

Jelšev gozd, stoječ ob vodi kakor na straži, je kmalu ponehal. In odprlo se je širo polje, tako ravno kakor zravnano in zlikano od velikanskega likalnika. Daleč notri v deželi so se šele dvigali temni hribi: Hrvatsko Zagorje.

(Dalje prihodnjič)

1943	JULIJ	1943
So	Mo	Ta
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JULIJ

18.—Društvo Brooklynski Slovenci št. 48 SDZ priredi piknik v prostorih Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

25.—Društvo Velebit št. 544 SNPJ ima piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev, 6800 Denison Ave.

SEPTEMBER

11.—Društvo Comrades, št. 566 SNPJ. Plesna prireditev v SND.

18.—Društva Spartans, št. 585 SNPJ. Plesna veselica v avditoriju SND.

25.—Carniola Hive, 493 The Maccabees. Plesna veselica v avditoriju SND.

26.—Zajednički dan HBZ. Prireditev v avditoriju SND.

OKTOBER

2.—St. Clair Grove, št. 98 WC. Plesna veselica v Avditoriju SND.

3.—Glasbena matica, opera in ples v avditoriju SND.

9.—Slovenske Sokolice, št. 442 SNPJ. Plesna veselica v avditoriju SND.

10.—Circle No. 2 SNPJ. Varietni program in ples v avditoriju SND.

16.—23rd Ward Democratic Club. Ples v avditoriju SND.

17.—Jugoslavanski pomožni odbor JPO-SS. Prireditev v avditoriju SND.

23.—Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 18 SDZ. Plesna veselica v SND.

24.—Dramski zbor Ivan Cankar. Predstava v avditoriju SND.

24.—JPO/SS št. 35 v Collinwoodu priredi velik program v

SDD na Waterloo Rd. Pričetek ob treh popoldne.

30.—Carniola Tent, 1288 The Maccabees. Ples v SND.

31.—Comrades, št. 566 SNPJ. Ples v avditoriju SND.

NOVEMBER

6.—Lodge Commodores, št. 742 SNPJ. Ples v avditoriju SND.

7.—Glasbena matica. Opera in ples v avditoriju SND.

11.—Društvo Slovenec, št. 1 SDZ. Plesna veselica v avditoriju SND.

14.—Podružnica št. 25 SZZ. Proslava 15-letnice v avditoriju SND.

14.—Mladinski pevski zbor Črčki priredi ob 4 popoldne koncert v SND na 80. cesti, zvečer pa ples.

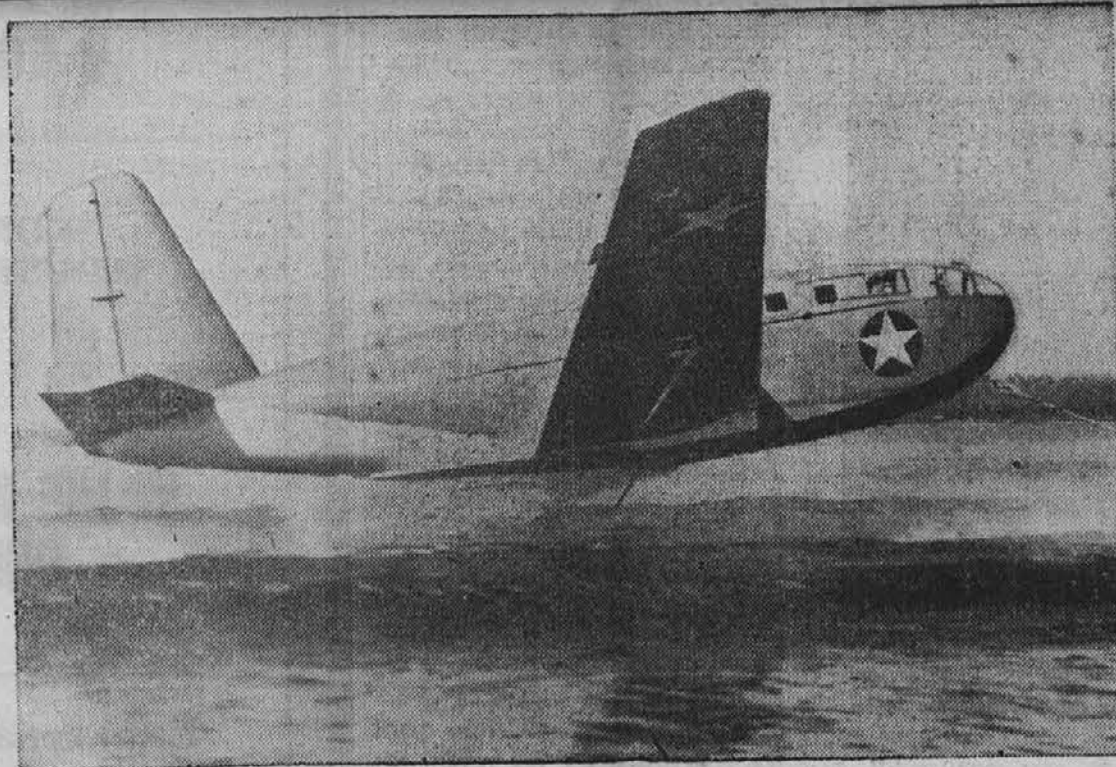
14.—Društvo V boj št. 53 S. N. P. J. prireditev v SDD na Waterloo Rd.

20.—Društvo Clevelandski Slovenci, št. 14 SDZ. Plesna veselica v SND.

21.—Dramsko društvo Abrašević. Predstava v avditoriju SND.

27.—Društvo sv. Ane, št. 4 SDZ. Plesna veselica v avditoriju SND.

28.—Blau Donau koncert v SND.

Najnovejšo invazijsko sredstvo Strica Sama je to nove vrste jadralno letalo. To je transportno jadralno letalo ameriških marinov, ki je izdelano skoro izključno iz lesa (plywood). Izdelujejo jih v Allied Aviation tovarni v Baltimore.

Nič več vode. — Slika nam predstavlja tank, kakršne so Japonci uporabljali za dovažanje vode nekje v Južnem Pacifiku. "Yankee," ki si je ogledal notranjost tanka, pravi, da je tako prevrten od ameriških krogel, da bi ne držal tudi za en klobuk vrednosti vode več.

IZ URADA

Slovenskega ameriškega narodnega sveta

3935 West 26th Street, Chicago, Illinois

Doba piknikov

Poleti kaj radi pohitimo zlasti ob nedeljah, ko smo malo na dopustu, iz soparnih stanovanj po zakajenih industrijskih mestih na oddih v prosto naravo, da se tu naužijemo svežega zraka ter si okrepimo živce in mišice za delo prihodnjega tedna. Tako prirejajo v tem letnem času tudi domala vsa naša društva svoje zabave pod milim nebom ali piknike v prijetnem in osvežujočem hladu senčnatih logov izven mest.

Sedaj smo v poletju in tako v dobi društvenih piknikov, ki jih je navadno v vsaki večji naši naselbini toliko, da je poletna doba že kar malo prekratka zanje.

Letos jih seveda ne bo kdo ve koliko, ker živimo v izrednih — vojnih časih in nimamo zastran tega toliko prevoznih sredstev na razpolago kakor drugače. Ali nekaj jih je pa le že bilo in še več jih bo v tem in prihodnjem mesecu, kakor je razvidno iz raznih dopisov, naznanil in vabil po naših listih.

Piknike imajo naši ljudje radi, pa pridejo nanje od blizu in od daleč. In če je le količjak piknika, se ga ne udeležijo samo člani tistega društva, ki ga priredi nego tudi še velika množica drugih ljudi. Zato je na naših piknikih udeležba navadno kaj pestra in obilna.

Naši agitatorji in naše agitatorice ki so neumorno na delu za gibanje Slovenskega ameriškega narodnega sveta pač ne bodo zamudili nobenega. Saj se jim na piknikih nudi lepa prilika za pobiranje prostovoljnih prispevkov in pridobivanje podružničnih članov in članic.

Stvar za katero gre v tem skupnem in že dokaj razmahnjem gibanju — za rešitev in

osvoboditev slovenskega naroda v stari domovini — je vredna vseh naših naporov in tudi noben piknik ne bi smel mimo nas, ne da bi vsaj nekaj storili na njem za SANS.

Spomnimo se te organizacije ob vsaki priliki, spomnimo se je na vsakem pikniku! Doba naših piknikov naj nam bo čas dobrega razvedrila, a obenem pa tudi dela za SANS!

Resolucija Slovenske ženske zveze

Oni dan smo priobčili v tej uradni koloni resolucijo, v kateri so Združena slovenska društva v New Yorku izrekla zaupnico Slovenskemu ameriškemu narodnemu svetu, oziroma njegovemu izvrševalnemu odboru. Danes prinašamo slično resolucijo Slovenske ženske zveze, ki ima širom po tej deželi nad sto postojank. Resolucija se glasi takole:

"Glavne odbornice in delegatkinje šeste redne konvencije Slovenske ženske zveze, zbrane v Pittsburghu, Pa., in vršče se od 16. do 19. maja 1943, odobravaljo ustanovitev Slovenskega ameriškega narodnega sveta, katerega izrekajo popolno zaupanje in priznanje za dosedanje delo, storjeno za osvoboditev naše zasužnjene rodne domovine Slovenije, in mu obljublamo svojo moralno in gmetno pomoč."

To resolucijo sta za Slovensko žensko zvezo podpisali njena predsednica Marie Prislund in njena tajnica Josephine Erjavec.

Naše gibanje
V tednu od 24. junija do 1. julija sta se temu uradu prijavili sledeči podružnici: Štev. 66 SANS, Library, Pa., nastala iz dr. št. 386 SNPJ, Izobraževalnega in zabavnega doma pa nemškega dr. št. 34 W. B. U., št. 67 SANS, Los Angeles, Calif. Slovenski ameriški narodni svet je dne 1. julija štel 67 podružnic.

V istem razdobju so poslane prispevke tele podružnice: Štev. 25 SANS, Chicago, Ill., \$16.75; št. 24 SANS, Virden, Ill., \$6; št. 40 SANS, Kemmerer, Wyo. \$10; št. 54 SANS, Chicago, Ill., \$7.23; št. 56 SANS, Milwaukee in okolica, \$125.00.

Društvo št. 297 SNPJ, Raton, N. Mex., je darovalo v označenem tednu \$10.00 in njegovi člani pa \$5.00, skupaj \$15.00.

Člani dr. št. 513 SNPJ iz Scrantona, Pa., so se spomnili te organizacije s tem, da so nam poslali \$18.75 za SANS.

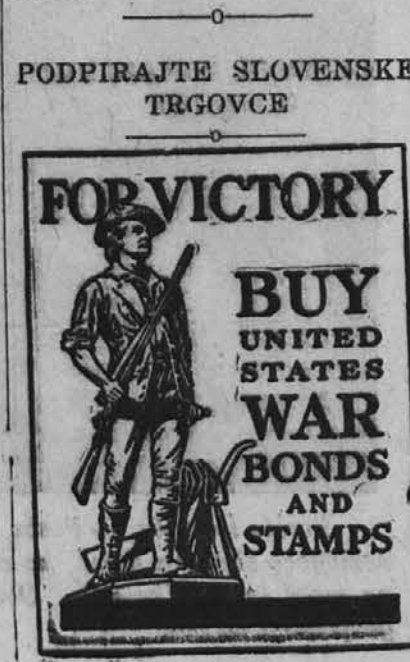
Društvo št. 50 SNPJ iz Clintona v Indiani je prispevalo \$10.00 Slovenskemu ameriškemu narodnemu svetu v podporo.

Shodi, seje, sestanki in prireditve

V slovenski naselbini Waukegan-North Chicago, Ill., se je dne 27. junija začela bera prostovoljnih prispevkov za SANS po prav dobro zasnovanem načrtu in obeta biti, kakor poročajo, zelo uspešna. Pobiranje se ima končati dne 10. julija. Ta dan se bo vršila tudi zaključna seja celokupnega odbora vseh društvenih zastopnikov in nabilceve.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

FOR VICTORY
BUY UNITED STATES WAR BONDS AND STAMPS

Kupujemo obrambne obveznice in znamke!

DELO DOBIJO

TOVARNIŠKO DELO

100% OBRAMBNO DELO

predznanje ni potrebo

Plača od ure in overtime

Ako ste zdaj zaposleni v važni industriji, morate dobiti izpustnico, da ste na razpoložanju.

THE DRAPER MFG. CO.

E. 91. St. and Crane

1 blok južno od Union Ave. (163)

ŽENSKÉ

MOŠKI

za

važno industrijo

Splošna tovarniška dela

Šihtu se menjajo; nič ob nedeljah

Plača od ure

ARCRODS CORP.

4437 E. 49. MI-8790

Južno od Harvard Ave.

Zglasite v delovnik

10 dop. do 5 pop. (165)

Delo dobi ženska

Išče se žena ali dekle nad 20 let stara za delo v restavraciji od 11. dopoldne do 8. zvečer. Zglasite se pr Paulidnu, 5238 St. Clair Ave. (162)

MALI OGLASI

Lastnik prodaja

Dve enodružinski hiši na enem lotu; garaža; lot 40x166. Parna gorkota. Nahaja se na 5711 Luther Ave. Henderson 1015. (163)

Hiša poceni

Poceni se proda dvodružinska hiša, 10 sob, blizu cerkve in šole na 837 Alhambra Rd. Vprašajte po 8 uri zvečer, ali pokličite KENmore 1470. (163)

Sobo išče

Jožef Berčan iz Drage pri Višnji Gori, po domače Matiša ali Matišev Jože, išče sobo pri znanih, prijateljih ali sorodnikih. Pred leti je bil pri Tony Zavirsku na St. Clair in 33. cesti. Prej delal pri Sheets Elevator na Broadway, zdaj dela pri Collinwood Shale Supply Co. Kdor ima kaj primerne, naj sporoči na 723 E. 160. St. (162)

Stanovanje iščejo

Mirna družina, trije odrasli, išče stanovanje 4 ali 5 sob s furnezo. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče MU-1719, ali upravnništvo tega lista. (164)

Zahvala za naklonjenost

Tem potom izrekamo zahvalo na dvojen način: družini Rokavca, ki se je obrnila do nas v času smrti soproga oziroma očeta, blagopokojnega Lovrenca Rokavca, da smo imeli priliko odpremiti pogreb in pokazati našo naklonjenost; dalje se zahvaljujemo oseboj železovega pogrebnege zavoda v Collinwoodu, ki nam je zopet iz prijaznosti odstopilo pogrebniški dom in med tem časom nudilo še drugo pomoč. Vsem se iskreno zahvaljujemo.

Anton Grdina in Sinovi.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

Toda temna, strašna slutnja mu je rekla, da zastoj pošilja sla... sin da je v obupu ali izvršil samomor... ali pa je storil še kaj hujšega.

Ko je zjutraj ob šestih šel v mestno hišo, je prejel novico, ki mu je skoraj strdila kri... da zunaj mesta leta okoli rdeč žrebec, ki je na las podoben Henrikovemu žrebcu.

Napel je vso silo svoje volje in je vodil sejo ter zaslišaval priče. Njegovo temno zasenečeno oko je desetkrat plavalo proti vratom, da li ne pride sel in prinese okrvavljeno obleko njegovega sina — ali pa novico, da je njegov sin prelil ničvredno vlačugino kri, ki jo mora sedaj maščevati luteranski štajerski sodnik... Proč, stran... blodnje, blaznost! — Henrik, ki je zavrženko ljubil z vsem ognjem svojega srca, ki ji je predal dušo in telo; — ki je vlačugi na ljubo zapustil svojega očeta, on da bi bil v teku treh dni umoril, kar je poprej molil? Peklene blodnje, stran!...

Sodnik Hendel je stran položil pisano izpoved priče Juda Abrahama in je rekel:

"Štajerski gospodje, zdi se, da težka in neprijetna zadeva, zaradi katere sem vas navsezgodaj sklical k sebi, danes ne bo tako daleč dozorela, da bi mogli izreči sodbo. Zakaj do sedaj nismo drugega slišali od priče, ki smo jih zaslišali, kakor da morilec ni kradel in ropal. Vtis pa imam, da papežniki sami v tej morilni zadevi nekaj prikrivajo, sicer bi bili gotovo prišli s svojimi sumnjami. Doslej nam niso pokazali še prav nobene sledi in prepuščajo meni vse delo. Dobro jih poznam; ako ne bodo storili čudeža, da bi morilec pričarali iz tal, bodo vso krivdo zvalili na nas protestante. Toda motijo se, mi bomo izsledili morilca za vsako ceno, in sicer morda tam, kjer ga nihče ne sluti... da, kjer ga nihče ne sluti, — med dobrimi Štefaninimi prijatelji in znanci. Saj prav ti so imeli dosti vzroka, da Štefano spravijo s poti. — Onega menih iz Garstena je prav za prav ona privreda pred sodišče, kaj lahko je mogoče, da je bila ona čudna meniška družba tam že sita."

Eden izmed svetovlcev je rekel napol glasno: "Bes te pletaj, menih v Garstenu? saj je

VSE KARKOLI

se potrebuje od zobozdravnika, bodisi izvlečenje zob, puljenje zob in enako, lahko dobiti v vaše polno zadovoljstvo pri dr. Zupniku, ne da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je narejeno, kadar vam čas dopušča. Uradni naslov:

DR. J. V. ZUPNIK

vhod na 62. cesti, Knausovo poslopje.

(July 9, 12.)

Ustavite tisto srbečico

BRAXON PASTE je koristno zdravilo za atletične noge, brivno srbečico, lišaje in druge manjše kožne srbečice. Da takojšnjo pomoč za srbečo kožo. Brez duha, brezmadežno in ne zahteva nobenih obvez. Pošljite en dolar na **BRAXON CO., Dept. D., 322 So. Clair St., Chicago, Ill.**, in mi vam pošljemo to, poštino prosto. Povrnitev denarja jamčeno.

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 4212

vedno tam tičala in je stregla farjem?"

Madlzeder je namršil obrvi: "Res — stregla je — še več." Ostro ga je pogledal sodnik Hendel in Madlzeder se je spomnil, da mu je sodnik pred sejo strogo zabičal, naj ne govori o Štefaninih nesramnostih, razen če bi ga izzvali katoličani. Bilo ga je nekako groza, javno osramotiti njo, ki jo je bil ljubil njegov sin.

Nekdo je potrkal na vrata. Sluga je odprl vrata in v posvetovalnico stopijo trije katoliški možje. Luc s Kenigstorferjem in Radlmajerjem. Hendel se je vgriznil v ustne. Ha, Luc bo zopet lagal: pravica, pravica, kri, kri. Toda mora jih poslušati, prav zato, ker so katoliški psovači, da ne poreko katoličani, da se jim dela sila in krivica.

Hendel je zaklical: "Upam, da ne prihajate s praznimi marnjami, marveč da imate

kaj važnega povedati glede umora."

Luc pravi: "Imamo." Hendel z roko udari na krvavo kazensko pravo in reče: "Torej čujmo, povejte, kar veste."

"Prinašamo orožje, ki smo ga našli na kraju umora," je odvrnil Luc. "Tudi vemo za nekatere okoliščine, ki nekoliko osvetljujejo žalostno zadevo."

"Pokažite orožje!" je prevzetno zarežal sodnik. "Mislim sem, da že veste za morilca."

Luc je napol glasno rekel: "Nekoga imamo na sumu."

Hendel je svoje oko približal bodalu in je za hip izpremenil barvo na svojem obrazu, kar so opazili vsi, ki so bili v njegovi bližini. "Na videz je to prav dobro orožje," je hladno rekel, "kakor je navadno nosijo boljši ljudje, sicer je bilo tudi lahko ukradeno."

"Gospod Hendel," je rekel Luc, "ste li orožje natanko pogledali?"

Radlmajer in Kenigstorfer sta drug drugemu nekaj šepetala v uho. V dvorani je začelo šumeti, nekateri svetovalci so se dvignili in se približali mizi, da bi si ogledali bodalo. Čudno, tudi spodaj na trgu, kjer je ravno pisar z močnim glasom izklicaval nagli sod, se je začelo neko votlo, nekako neznanško šumenje.

"Da, ogledal sem si je. — Gospod Luc, je li to vse?" je odgovoril sodnik.

Luc je odvrnil: "Ne, to še ni vse, gospod Hendel. To je švicarsko bodalo, ki ga je napravil Blaž Zel v Lucernu, in baje je le en gospod v Štajru, ki je v posesti takega bodala."

Hendel se je srepo ozrl na Luca, ki je bil s tresočim se, pritajenim glasom izpregovoril te besede, prekrižal je roke na prsih, povsili je podbradek v smolnatočno, tuintam že posivelo brado, izbulil je oči, da so se mu napele žile.

"Ah! Sedaj prihajate s tem. Vso noč ste vohali in ste srečno izvohali. Bodalo je tu in — mi smo morilci. Katoliški obrekovalec, povem ti, prepozno si prišel."

Zagrabil je za bodalo, ki je pilo srčno kri, z roko, ki je drgetala od srda, in je zaklical: "Štajerski gospodje, pozor, čujte: Pred tremi meseci me je hotel zabosti njegov svak Zeler in zato pa naj je član moje družine prelil kri one nesramnice."

Mrtvaška tihota je zavladala v dvorani. Vedno glasneje je postajalo na trgu šumenje liki grmenje. Kdo stopa v korakih po trgu? ... Hendel, li ne čuješ?

"Gospod, to je nesramnost!"

Luca je zagrabila jeza, obraz mu žari v srd. "Li naj na nas pade sramota, ker se je tako grozen zločin izvršil na naši verski sestri, — imamo priče, ki so bile zraven, ko smo našli orožje. Tudi so zunaj mesta ujeli konja vašega sina, čuvaj pri mestnih vratih pa je sinoči že pozno v noč odprl vrata gospodu, ki je bil, da aoo plns T spodu, ki je bil na las podoben vašemu sinu."

"In kaj dokazuje vse to, tudi če je vse res?" je z divjim glasom vprašal sodnik Hendel, strašen je bil njegov pogled, toda ustna so mu bila rumena kakor velo listje. "Da je moj sin padel s konja in sedaj nekje leži" — dušilo ga je v grlu — "in je morda že mrtev — da veš, lopov. Več to ne dokazuje. — Je-li kdo tu?" še bolj divje je povzdignil svoj glas, "ki veruje, da je moj sin položil roko na ono proketo žensko, naj dvigne roko; je nihče ne dvigne? Luteranski možje, vi imate še čast v sebi, hvala vam, toda glejte, kako pljuje vame ta soorga! Luc! Vi ste lopov vseh lopovov, ki obdolžujete mojega sina. Vprašam vas: kdo je nesel Štefano s sramotnega odra? Kdo je snel z vislice vašega svaka? Li ni bil to moj sin, ali ne? — Na kolenih bi se morala plaziti pred njim, ti nesramna sodrja! — On se je žrtvoval za vas, nevredne pse! Na Dunaju je za vas prosil cesarja... zaradi vas je svojemu očetu odpovedal ljubezen... in zato naj je morilec vaše Štefane... kdaj je bilo še slišati večjo lopovščino? Henrik, Henrik, da bi bil sedaj tu, da

bi spoznal, kake vrste ljudje so papežniki, ki si se jim dal zvoditi, nesrečni otrok moj..."

"Gospod, častivredni," je rekel Luc in je stopil nazaj pred srditim sodnikom, ki mu je v očetovski boli krvavelo srce, "saj nikogar po nedolžnem ne obdolžujemo, toda kaj moremo mi zato, če je bodalo last vašega sina Henrika."

Hendel je kričal: "Kaj bodalo, kaj bodalo, ni še dokazano, da je to bodalo Henrikovo, Blaž Zel je napravil več takih bodal, vi ste in ostanete brezčasten obrekovalec. Pojdite in povejte vašim papežnikom, ki prežijo na vaše poročilo in ki so skupaj z vami izpredli to nesramnost, da bi me zadeli v tem, kar mi je najdražje na svetu, ker se jim ni posrečilo sto drugih nakan; povejte jim to! Z nesramnico, ki je prejela svoje plačilo, nimam nobenega sočutja, vedno sem jo sovražil in jo sovražim še danes; zakaj ne pravite, da sem jo ubil jaz? Ako bi bil hotel, bi jo bil lahko — s temle mečem — prijeli je za velikanski meč in ga je divje zarinil v tla. "Postava je govorila zame. Toda ne, vi pravite, moj sin jo je umoril. Moj sin pa je ni sovražil, marveč jo je žal — ljubil. Poznam ga bolje, kakor vsak drugi človek na vsem svetu in vem, da njegova roka nikdar ne more po krivici

preleti človeške krvi, najmanj pa krvi ženske, ki jo ljubi."

Hendel je šel po sapo, nato je krepko nadaljeval, Luc in tovariša so povsili obraze; toda okoli hiše je čuti zvenketanje orožja in po stopnicah gori prihaja skrivnostno, strahotno govorjenje. "Jaz, njegov oče, sem ga pred tremi dnevi

zaradi te blazne ljubezni ozrjal kakor poglavca; tudi vsem znano, kako sem ga ka noval, ko jo je odnesel s sm motnega odra. Toda vse je bil zastoj, meni je odpovedal ljubezen, ne njej. Preveč je plemenit in dober, da bi bil gledal zvijačnost te ženske. (Dalje prihodnjič)

ŽENINI IN NEVESTE!

Nаша slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Priđite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebsčine

NE POZABITE NAJPREDJ POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGLASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini

Gorje mu, v katerega se bo ta zaletel. — Vick Costello iz Birmingham, Ala., je častniški kandidat pri protizračni artileriji v Camp Davis, N. C. Na sliki ga vidimo, ko kaže, kako je treba napasti v prve linije.

Zvesta tovariša. — Pseta, ki ju vidimo na sliki, je bilo nemogoče oddržati doma, ko so se njiju gospodarji podali na marš in vojaške vaje. Oba sta ročno odšla s svojimi gospodarji na pot.

Da premotijo sovražne letalce so se naši inženirji izmislili in napravili novo prevaro. Na sliki vidimo navidezno letalo, ki je napravljeno iz raznih vej in druge šare, vendar pa iz višine 3,500 čevljev, bi vsak pilot mislil, da je resnično letalo na tleh.